

Torsdagen den 10 september 2015

P8_TA(2015)0322

30:e och 31:a årsrapporterna om kontrollen av EU-rättens tillämpning (2012–2013)

Europaparlamentets resolution av den 10 september 2015 om 30:e och 31:a årsrapporterna om kontrollen av EU-rättens tillämpning (2012–2013) (2014/2253(INI))

(2017/C 316/28)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den trettionde årsrapporten om kontrollen av EU-rättens tillämpning (2012) (COM(2013)0726),
 - med beaktande av den trettioförsta årsrapporten om kontrollen av EU-rättens tillämpning (2013) (COM(2014)0612),
 - med beaktande av kommissionens utvärderingsrapport för projektet "EU Pilot" (COM(2010)0070),
 - med beaktande av kommissionens andra utvärderingsrapport för EU Pilot-projektet (COM(2011)0930),
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 mars 2002 om klagandens ställning i ärenden om överträdelse av gemenskapsrätten (COM(2002)0141),
 - med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 april 2012 *Uppdatering av klagandens ställning i ärenden om unionsrättens tillämpning* (COM(2012)0154),
 - med beaktande av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen ⁽¹⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 4 februari 2014 om den tjugonionde årsrapporten om kontroll av EU-rättens tillämpning (2011) ⁽²⁾,
 - med beaktande av studien *The impact of the crisis on fundamental rights across Member States of the EU – Comparative analysis* (Krisens inverkan på de grundläggande rättigheterna i EU:s medlemsstater – jämförande analys) ⁽³⁾
 - med beaktande av det paket för bättre lagstiftning som kommissionen antog den 19 maj 2015,
 - med beaktande av artiklarna 52 och 132 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandena från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, utskottet för konstitutionella frågor och utskottet för framställningar (A8-0242/2015), och av följande skäl:
- A. I artikel 17 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) fastställs att kommissionens grundläggande roll är att vara "fördragets väktare".
- B. Enligt artikel 6.1 i EU-fördraget har Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna) samma rättsliga värde som fördragen, och den riktar sig till EU:s institutioner, organ och byråer samt till medlemsstaterna när dessa tillämpar unionsrätten (artikel 51.1 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna).
- C. Enligt artikel 258 första och andra styckena i EUF-fördraget ska kommissionen avge ett motiverat yttrande till en medlemsstat om kommissionen anser att den medlemsstaten har underlåtit att uppfylla en skyldighet enligt fördragen. Kommissionen får föra ärendet vidare till Europeiska unionens domstol om medlemsstaten inte rättar sig efter yttrandet inom den tid som kommissionen angett.

⁽¹⁾ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0051.

⁽³⁾ Utredningsavdelning C: Medborgerliga rättigheter och konstitutionella frågor, till utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (2015).

Torsdagen den 10 september 2015

- D. Enligt ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och kommissionen ska parlamentet informeras om alla överträdelseförfaranden som baseras på formella underrättelser, men detta omfattar inte det informella EU Pilot-förfarande som genomförs innan formella överträdelseförfaranden inleds.
- E. I artikel 41 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna anges att rätten till god förvaltning innebär att var och en har rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist och inom skälig tid av institutionerna, och i artikel 298 i EUF-fördraget anges att unionens institutioner, organ och byråer ska stödja sig på en öppen, effektiv och oberoende europeisk administration när de fullgör sina uppgifter.
- F. I artikel 51 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna begränsas medlemsstaternas skyldigheter att följa stadgan till enbart situationer då de tillämpar EU-rätten. Någon sådan begränsning av skyldigheterna enligt stadgan gäller däremot inte för EU:s institutioner, organ och byråer.
- G. Mot bakgrund av den senaste tidens finansiella kris har medlemsstaterna varit tvungna att vidta åtgärder som äventyrar EU:s primärrätt, i synnerhet bestämmelserna om skydd av sociala och ekonomiska rättigheter.
1. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen i enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 27 oktober 2011 från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om förklarande dokument har rapporterat till de båda medlagstiftarna om förklaringsgenomförande.
 2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens trettionde och trettioförsta årsrapporter om EU-rättens tillämpning och konstaterar att de områden där medlemsstaterna enligt rapporterna i störst utsträckning blev föremål för överträdelseförfaranden till följd av försenat införlivande under 2012 var transporter, hälso- och konsumentskydd, miljöskydd samt frågor som rör inre marknaden och tjänster. Under 2013 var de mest problematiska områdena miljö, hälso- och konsumentskydd, inre marknaden och tjänster samt transporter. Parlamentet påminner dock om att denna utvärdering i efterhand inte ersätter kommissionens skyldighet att på ett effektivt och punktligt sätt övervaka EU-rättens tillämpning och genomförande, och konstaterar att parlamentet skulle kunna hjälpa till med att övervaka genomförandet av lagstiftningen genom sin granskning av kommissionen.
 3. Europaparlamentet påminner om att Europeiska unionen grundar sig på rättsstatsprincipen, rättssäkerhet och lagstiftningens förutsebarhet. Därför måste det vara EU-medborgarnas rättighet att vara de första att på ett tydligt, tillgängligt och insynsvänligt sätt i god tid (genom internet och på andra sätt) få veta huruvida det har antagits nationella lagar som införlivar unionslagstiftningen, och i så fall vilka, samt vilka nationella myndigheter som ansvarar för att genomföra dem korrekt.
 4. Europaparlamentet konstaterar att medborgare och företag förväntar sig ett enkelt, förutsägbart och tillförlitligt regelverk.
 5. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att vid utvecklingen och utvärderingen av lagstiftning ta större hänsyn till de eventuella bördorna för små och medelstora företag.
 6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att söka samordning på ett tidigare stadium av lagstiftningsprocessen, så att slutresultatet kan tillämpas bättre.
 7. Europaparlamentet konstaterar att försenat och felaktigt införlivande och bristfällig tillämpning av EU-rätten kan leda till differentiering mellan medlemsstater och snedvridda konkurrensvillkoren i EU.
 8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att behandla alla medlemsstater lika, oavsett om det rör sig om en liten, stor, ny eller ursprunglig medlemsstat.
 9. Europaparlamentet konstaterar att genomförandet och införlivandet av EU-rätten fortfarande varierar i de olika medlemsstaterna. Medborgare som vill bosätta sig, arbeta eller bedriva affärsverksamhet i en annan medlemsstat ställs dagligen inför problem till följd av skillnader i genomförandet av EU-rätten i medlemsstaternas rättssystem.

Torsdagen den 10 september 2015

10. Europaparlamentet påminner om att kommissionen enligt artikel 17 i EU-fördraget ansvarar för att säkerställa tillämpningen av unionsrätten, däribland Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (artikel 6.1 i EU-fördraget), som riktar sig till EU:s institutioner, organ och byråer samt till medlemsstaterna när dessa tillämpar unionsrätten (artikel 51.1 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna). Parlamentet påminner om att kommissionen har befogenhet att inleda överträdelseförfaranden i enlighet med artiklarna 258–260 i EUF-fördraget för att garantera att EU-rätten respekteras. Parlamentet uppmanar dock kommissionen att underlätta parlamentets utövande av sin roll som medlagstiftare genom att tillhandahålla lämplig information och förbli ansvarig inför parlamentet.

11. Europaparlamentet noterar att sammanlagt 731 överträdelseförfaranden avslutats då de berörda medlemsstaterna kunde påvisa att EU-rätten följts. Domstolen meddelade 52 domar enligt artikel 258 i EUF-fördraget under 2013, varav 31 (59,6 procent) gick emot medlemsstaterna. För att sätta denna statistik i perspektiv påminner parlamentet om att 3 274 (87,3 procent) av de överträdelsedomar som domstolen hittills meddelat har varit i kommissionens favör. Kommission uppmanas att ägna särskild uppmärksamhet åt det faktiska verkställandet av alla dessa domar.

12. Europaparlamentet välkomnar kommissionens ökande användning av genomförandeplaner för ny EU-lagstiftning riktad till medlemsstaterna, eftersom detta minskar sannolikheten för inkorrekt och försenat genomförande, bristfälligt införlivande och tillämpningsproblem, vilket i sin tur har en inverkan på det antal relevanta framställningar som lämnas in.

13. Europaparlamentet påminner om att kommissionen behöver inrikta sig på effektiv problemlösning, effektiv förvaltning och förebyggande åtgärder, men anser att den även bör överväga andra sätt än formella överträdelseförfaranden för att förbättra införlivandet och verkställandet av EU-rätten.

14. Europaparlamentet påminner om vikten av ett korrekt och snabbt införlivande av EU-lagstiftningen i de nationella rättsordningarna. Medlemsstaternas myndigheter uppmanas med eftertryck att undvika nationell överreglering ("gold plating"), som ofta ger upphov till påtagliga skillnader i genomförandet på medlemsstatsnivå, vilket i sin tur försvagar respekten för unionsrätten då medborgarna får kännedom om betydande variationer inom EU. Parlamentet betonar behovet av ytterligare samarbete mellan Europaparlamentets ledamöter och de nationella och regionala parlamentens utskott för Europafrågor. Parlamentet välkomnar varmt den nya bestämmelse i Lissabonfördraget enligt vilken domstolen, efter en begäran från kommissionen, ska kunna belägga medlemsstaterna med påföljder för försenat införlivande utan att behöva vänta på en andra dom. Parlamentet uppmanar med kraft EU-institutionerna (rådet, kommissionen och ECB) att respektera EU:s primärrätt (fördragen och stadgan om de grundläggande rättigheterna) när de antar sekundärrätt eller politik i ekonomiska och sociala frågor som påverkar mänskliga rättigheter och det allmänna bästa.

15. Europaparlamentet noterar kommissionens användning av termen "gold plating", som syftar på skyldigheter som går längre än EU:s krav, det vill säga ett överflöd av normer, riktlinjer och förfaranden som anhopas på nationell, regional och lokal nivå och som stör de förväntade politiska målen. Parlamentet uppmanar kommissionen att tydligt definiera denna term. Parlamentet betonar att en sådan definition måste göra det klart att medlemsstaterna har rätt att tillämpa strängare normer där det är nödvändigt, samtidigt som man tar hänsyn till att bättre harmonisering i genomförandet av EU:s miljölagstiftning är viktigt för en fungerande inre marknad.

16. Europaparlamentet konstaterar att antalet fall av försenat införlivande minskade 2012 jämfört med de föregående åren, vilket framför allt berodde på att det fanns färre direktiv att införliva 2012 jämfört med de föregående åren. Statistiken för 2013 visar däremot en verklig minskning i antalet fall av försenat införlivande, som var det lägsta på fem år vid 2013 års utgång. Detta kan ses som ett positivt resultat av det "snabbförfarande" för påföljder vid icke-införlivande som införts i artikel 260.3 i EUF-fördraget.

17. Europaparlamentet konstaterar att det minskade antalet fall av försenat införlivande 2012, 2013 och under de senaste fem åren kan förklaras av användningen av EU Pilot och andra mekanismer (bl.a. Solvit 2) samt införandet i artikel 260.3 i EUF-fördraget av ett "snabbförfarande" för påföljder vid icke-införlivande. Parlamentet betonar att införlivandet av direktiv i rätt tid också i fortsättningen bör vara kommissionens främsta prioritering och att tidsfristerna för införlivande måste efterlevas.

Torsdagen den 10 september 2015

18. Europaparlamentet påpekar att det ökade antalet nya EU Pilot-ärenden under granskningsperioden – ärenden som i synnerhet gäller miljö, beskattning, rättsliga frågor och tullar – samt det minskade antalet öppna överträdelseförfaranden pekar på en positiv tendens i medlemsstaterna när det gäller genomförandet av EU-rätten, vilket visar att EU Pilot är effektivt för tidig lösning av potentiella överträdelser. Parlamentet anser dock att ytterligare ansträngningar bör göras i fråga om efterlevnad av EU-rätten i syfte att stärka dess transparens och dess tillsyn av klagande och berörda parter. Parlamentet beklagar att det, trots sina upprepade påstötningar, fortfarande inte får tillfredsställande tillgång till information om EU Pilot-förfarandet och pågående ärenden. Parlamentet noterar behovet att stärka EU Pilots rättsliga status och dess legitimitet, och anser att detta kan uppnås genom större öppenhet och ökat deltagande från de klagandes och Europaparlamentets sida.

19. Europaparlamentet uppmanar därför återigen kommissionen att föreslå bindande regler i form av en förordning med den nya artikel 298 i EUF-fördraget som rättslig grund, för att se till att medborgarnas rätt till god förvaltning, som fastställs i artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, fullt ut respekteras.

20. Europaparlamentet medger att det främsta ansvaret för korrekt genomförande och tillämpning av EU-rätten ligger hos medlemsstaterna, och betonar EU-institutionernas skyldighet att respektera EU:s primärrätt när de utformar sekundärrätt eller beslutar om, genomför och ålägger medlemsstaterna att tillämpa social, ekonomisk eller annan politik. Parlamentet betonar även deras skyldighet att bistå medlemsstaterna med alla tillgängliga medel i deras ansträngningar för att respektera demokratiska och sociala värden och införliva EU-lagstiftning i tider av åtstramningar och ekonomiska begränsningar. Parlamentet erinrar om att EU-institutionerna är bundna av subsidiaritetsprincipen och medlemsstaternas befogenheter.

21. Europaparlamentet uttrycker sin oro över att åtstrammingsåtgärder som överskulsatta EU-medlemsstater tvingats vidta och som därefter har införts i EU:s sekundärrätt innan de införlivats i nationell rätt, i synnerhet de dramatiska nedskärningarna i offentliga utgifter, under den period som omfattas av de båda granskade årsrapporterna kan ha lett till en betydande försämring av kapaciteten hos medlemsstaternas förvaltningar och rättsväsenden att ta sitt ansvar för att korrekt genomföra EU-rätten.

22. Europaparlamentet anser att medlemsstater som deltar i ekonomiska anpassningsprogram fortfarande bör kunna uppfylla sin skyldighet att respektera sociala och ekonomiska rättigheter.

23. Europaparlamentet påminner om att alla EU-institutioner är bundna av fördragen och EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna, även när de agerar som medlemmar i grupper av internationella långivare (s.k. trojkor).

24. Europaparlamentet betonar att det är av yttersta vikt att EU-institutionerna respekterar fördragen. Parlamentet konstaterar att kommissionen måste hjälpa medlemsstaterna att på ett korrekt sätt genomföra EU-rätten, i syfte att stärka stödet för EU och förtroendet för unionens legitimitet. Parlamentet uppmantrar kommissionen att offentliggöra invändningar som medlemsstaterna tagit upp under genomförandeprocessen. Parlamentet betonar att de nationella parlamentens stöd i samband med införlivandet av lagstiftningen är av central betydelse för att förbättra EU-rättens tillämpning. Därför efterlyser parlamentet en starkt dialog med de nationella parlamenten, bland annat när det uttrycks farhågor för subsidiariteten. Regelbundna konsekvensbedömningar i efterhand spelar en avgörande roll, och det är viktigt att lyssna på de nationella parlamentens åsikter för att hantera problem eller komplexitet i lagstiftningen som kommer i dagen.

25. Europaparlamentet konstaterar att rätten att göra en framställning till parlamentet är en av hörnstenarna i unionsmedborgarskapet i enlighet med artikel 44 i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna och artikel 227 i EUF-fördraget. Parlamentet påpekar att denna rättighet ger verktyg som är nödvändiga men inte tillräckliga för ett ökat deltagande från allmänhetens sida i EU:s beslutsprocess och spelar en viktig roll för att identifiera och bedöma potentiella kryphål och överträdelser vid medlemsstaternas genomförande av EU-lagstiftningen samt informera EU-institutionerna om dessa. Mot bakgrund av detta fyller utskottet för framställningar en avgörande roll som den verkliga länken mellan unionsmedborgarna, Europaparlamentet, kommissionen och de nationella parlamenten.

26. Europaparlamentet välkomnar kommissionens erkännande av den mycket viktiga roll som den klagande spelar för att hjälpa kommissionen att upptäcka överträdelser av EU-rätten.

Torsdagen den 10 september 2015

27. Europaparlamentet påminner om att EU-institutionerna, i synnerhet kommissionen och rådet, fullt ut måste tillämpa och efterleva EU-rätten och rättspraxis när det gäller öppenhet och tillgång till handlingar. Parlamentet efterlyser i detta hänseende en verkningsfull tillämpning av förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar⁽¹⁾ och av relaterade domar från Europeiska unionens domstol.

28. Europaparlamentet betonar att EU är en union som bygger på rättsstatsprincipen och respekten för de mänskliga rättigheterna (artikel 2 i EU-fördraget). Parlamentet upprepar att det är av yttersta vikt att noggrant övervaka medlemsstaternas och EU-institutionernas åtgärder och brist på åtgärder, och understryker att antalet framställningar till Europaparlamentet och klagomål till kommissionen om problem som kommissionen redan ska ha löst vittnar om att allmänheten fäster allt större vikt vid behovet av bättre tillämpning av EU-rätten. Parlamentet uppmanar kommissionen att reagera snabbare och tydligare på anmälningar från medborgare om överträdelse av unionsrätten.

29. Europaparlamentet noterar det stora antal överträdelseförfaranden som avslutades under 2013 innan de nådde domstolen, med tanke på att bara cirka 6,6 procent av alla förfaranden avgjordes genom ett domstolsbeslut. Det är därför mycket viktigt att fortsätta att noggrant övervaka medlemsstaternas åtgärder, med hänsyn till att man i vissa av framställningarna fortfarande hänvisar till problem som kvarstår även efter det att ärendet avslutats.

30. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen fäster allt större vikt vid framställningar som en källa till information om såväl medborgarnas klagomål mot myndigheter, inklusive EU självt, som potentiella överträdelse av EU-rätten i det praktiska genomförandet, vilket framgår tydligt av att man i de båda årsrapporterna ägnar särskild uppmärksamhet åt framställningar. Kombinerat med detta har man kunnat se en motsvarande ökning i antalet framställningar som utskottet för framställningar vidarebefordrat till kommissionen med en uppmaning att lämna upplysningar. Parlamentet beklagar dock att kommissionens svar på många framställningar dröjer i de fall där kommissionen uppmanas att lämna ett yttrande.

31. Europaparlamentet konstaterar också behovet av en konstruktiv dialog med medlemsstaterna inom utskottet för framställningar, och uppmanar de medlemsstater som berörs av enskilda framställningar att sända företrädare som kan tala inför utskottet vid dess sammanträden.

32. Europaparlamentet framhåller att unionsmedborgarna eller andra personer med hemvist i en medlemsstat i sina framställningar berättar om överträdelse av EU-rätten, särskilt på områdena grundläggande rättigheter, inrikesfrågor, den inre marknaden, hälso- och sjukvård, konsumenter, transport, beskattning, jordbruk och landsbygdsutveckling samt miljön. Framställningarna visar klart och tydligt att det i många fall och på många ställen förekommer ofullständigt införlivande och otillräcklig efterlevnad, vilket i praktiken leder till en felaktig tillämpning av EU-rätten. En sådan situation kräver ökade ansträngningar från medlemsstaternas sida och fortlöpande övervakning från kommissionens sida. Parlamentet betonar i synnerhet de många framställningar som inges för att rapportera om diskriminering mot och hinder för personer med funktionsnedsättning.

33. Europaparlamentet påpekar att det fortfarande finns svårigheter i dialogen med några medlemsstater och regioner som är motvilliga att tillhandahålla de handlingar eller förklaringar som begärs.

34. Europaparlamentet välkomnar kommissionens engagemang för att stärka utbytet av information med utskottet för framställningar, och vill på nytt efterfråga

- a) bättre kommunikation mellan de båda parterna, i synnerhet med avseende på kommissionens inledande av och framsteg inom ramen för överträdelseförfaranden, också i fråga om EU Pilot-förfarandet, så att man ser till att parlamentet hålls fullständigt informerat och fortlöpande kan förbättra sitt lagstiftningsarbete,
- b) insatser för att i rimlig tid ge utskottet all möjlig relevant information om framställningar i samband med undersöknings- och överträdelseförfaranden, så att utskottet får möjlighet att reagera bättre på medborgarnas önskemål,
- c) att kommissionen går med på att ta hänsyn till utskottets betänkanden, särskilt slutsatserna och rekommendationerna i dem, när den utarbetar sina meddelanden och förbereder lagstiftningsändringar.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

Torsdagen den 10 september 2015

35. Europaparlamentet beklagar djupt att parlamentet – som direkt företräder EU-medborgarna, numera är fullvärdig medlagstiftare och i allt högre grad deltar i förfaranden för klagomål, i synnerhet via parlamentsfrågorna och genom verksamheten i utskottet för framställningar – ännu inte automatiskt får tillgång till klar och tydlig information i god tid om genomförandet av unionslagstiftningen, trots att sådan information är väsentlig, inte bara som ett sätt att öka tillgängligheten och rättssäkerheten för unionsmedborgarna, utan också för att man ska kunna göra ändringar som syftar till att förbättra dessa bestämmelser. Förbättrad kommunikation mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten skulle kunna vara till hjälp i detta avseende. Parlamentet kräver ett mer effektivt och ändamålsenligt samarbete mellan EU:s institutioner och förväntar sig att kommissionen i ärligt uppsåt tillämpar den klausul i det reviderade ramavtalet om förbindelser med parlamentet där den åtar sig att "ge parlamentet kortfattad information om samtliga överträdelseförfaranden från det att en formell underrättelse översänds, inklusive, om parlamentet begär det [...] om de frågor som överträdelseförfarandet rör".

36. Europaparlamentet vill att det i parlamentets relevanta generaldirektorat (IPOL, EXPO och Forskning) ska inrättas ett oberoende system för efterhandsbedömning av konsekvenserna av den viktigaste EU-lagstiftning som parlamentet har antagit genom medbeslutande och i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, bland annat i samarbete med de nationella parlamenten.

37. Europaparlamentet konstaterar att domstolen framhållit följande: "De skador som nationella institutioner vållar kan [...] endast föranleda dessa institutioners ansvar och det är endast de nationella domstolarna som är behöriga att säkerställa att de ersätts" ⁽¹⁾. Det är därför viktigt att stärka de medel för rättslig prövning som finns att tillgå på nationell nivå och som skulle göra det möjligt för klagande att på ett mer direkt sätt och i högre grad personligen hävda sina rättigheter.

38. Europaparlamentet konstaterar att de flesta klagomål från medborgarna på det rättsliga området gäller den fria rörligheten och skyddet av personuppgifter. Parlamentet upprepar att rätten till fri rörlighet är en av de fyra grundläggande friheterna i EU, att den är stadfäst i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och att den ska garanteras alla EU-medborgare. Parlamentet påminner om att EU-medborgarnas rätt att röra sig fritt och bo och arbeta i andra medlemsstater utgör en av Europeiska unionens grundläggande rättigheter och måste garanteras och skyddas.

39. Europaparlamentet poängterar att ett fullständigt införlivande och faktiskt genomförande av det gemensamma europeiska asylsystemet är en absolut prioritering. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra allt för att fullständigt, korrekt och i tid införliva det nya asylpaketet.

40. Europaparlamentet noterar att det pågick 22 överträdelseförfaranden under 2012 och 44 under 2013 på området för inrikes frågor. Parlamentet beklagar djupt att de flesta av förfarandena under 2013 inleddes på grund av det sena införlivandet av direktiv 2011/36/EU om förebyggande och bekämpande av människohandel. Asyl förblir ett område där det inkommer ett stort antal klagomål.

41. Europaparlamentet noterar att det pågick 61 överträdelseförfaranden under 2012 och 67 under 2013 på området för rättsliga frågor. Parlamentet påpekar att de flesta av dessa fall gällde medborgarskap och fri rörlighet för personer. Parlamentet beklagar djupt att de flesta av överträdelseförfarandena inleddes på grund av det sena införlivandet av direktiv 2010/64/EU om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden. Parlamentet uttrycker oro över den stora ökningen 2013 av antalet klagomål som gäller det rättsliga området.

42. Europaparlamentet välkomnar de betydande framstegen i EU under de senaste åren för att stärka rätten till försvar för misstänkta eller åtalade personer. Parlamentet understryker att det är av avgörande vikt att alla åtgärder i rådets färdplan för att stärka misstänkta eller åtalade personers processuella rättigheter vid straffrättsliga förfaranden införlivas i rätt tid och på ett fullständigt och korrekt sätt. Dessa åtgärder är avgörande för att EU:s straffrättsliga samarbete ska fungera väl.

⁽¹⁾ Se dom i mål 175/84.

Torsdagen den 10 september 2015

43. Europaparlamentet betonar att människohandel är ett allvarligt brott och utgör en kränkning av de mänskliga rättigheterna och den mänskliga värdigheten som unionen inte kan tolerera. Parlamentet beklagar djupt att antalet människor som säljs till och från EU ökar. Även om det rättsliga ramverket är adekvat är medlemsstaternas konkreta tillämpning av det fortfarande bristfällig. Parlamentet betonar att den aktuella situationen i Medelhavsområdet har gjort att risken för människohandel ökar, och uppmanar medlemsstaterna att agera med yttersta fasthet mot dem som begått sådana brott och så effektivt som möjligt skydda offren.

44. Europaparlamentet påminner om att den övergångsperiod som föreskrevs i protokoll 36 till Lissabonfördraget löpte ut den 1 december 2014. Övergångsperiodens slut måste följas av en noggrann utvärdering av de åtgärder som tidigare tillhörde den tredje pelaren och av deras genomförande i medlemsstaternas nationella lagstiftning. I april 2015 hade parlamentet ännu inte blivit informerat om den rådande situationen avseende de olika rättsinstrumenten för polissamarbete och rättsligt samarbete som var i kraft i medlemsstaterna före Lissabonfördraget. Kommissionen uppmanas att följa principen om lojalt samarbete och att göra denna information tillgänglig för parlamentet så snart som möjligt.

45. Europaparlamentet påminner om att Europeiska rådet i sina slutsatser från juni 2014 fastställde att konsekvent införlivande, effektivt genomförande och konsolidering av rättsinstrumenten, jämte politiska åtgärder på plats, är en övergripande prioritet för de följande fem åren för området med frihet, säkerhet och rättvisa. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga mer tonvikt vid att kontrollera och säkerställa det konkreta genomförandet av EU-rätten i medlemsstaterna. Detta måste vara en politisk prioritet med tanke på den stora klyftan som ofta kan observeras mellan politik som antagits på unionsnivå och hur den genomförs på nationell nivå. Parlamentet uppmanar de nationella parlamenten att bli mer delaktiga i de europeiska debatterna och i övervakningen av hur EU-rätten tillämpas, inte minst när det gäller inrikesfrågor.

46. Europaparlamentet betonar att det i sin resolution av den 11 september 2013 om utrotningshotade europeiska språk och den språkliga mångfalden inom EU ⁽¹⁾ påminde om att kommissionen borde uppmärksamma det faktum att vissa medlemsstater och regioner genom sin politik äventyrar språkens överlevnad inom sina gränser, även om dessa språk inte är hotade i ett EU-sammanhang, och också uppmanade kommissionen att beakta de administrativa och lagstiftningsmässiga hinder som ställs för projekt för dessa hotade språk, på grund av att de som använder språken inte är tillräckligt många. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att, när den bedömer hur EU-rätten tillämpas, grundligt beakta de rättigheter som tillkommer personer som tillhör minoriteter.

47. Europaparlamentet betonar att det finns ett behov att öka allmänhetens tillgång till information och dokument om hur EU-rätten tillämpas, inte bara när det gäller området med frihet, säkerhet och rättvisa utan även på de andra politikområdena. Kommissionen uppmanas att ta reda på hur man bäst kan uppnå detta, att använda de kommunikationsverktyg som finns för att öka öppenheten samt säkerställa ordentlig tillgång till information och dokument om tillämpningen av EU-rätten. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå ett rättsligt bindande instrument om det administrativa förfarandet för behandling av medborgarnas klagomål.

48. Europaparlamentet påminner om att det är avgörande för EU att det finns ett verkligt och välfungerande europeiskt rättsligt område som respekterar medlemsstaternas olika rättssystem och traditioner, och att ett fullständigt och korrekt genomförande av EU-lagstiftningen i rätt tid är en förutsättning för att detta mål ska kunna nås.

49. Europaparlamentet understryker att ett förbättrat genomförande är en av prioriteringarna i det sjunde miljöhandlingsprogrammet.

50. Europaparlamentet beklagar djupt att EU:s miljö- och hälsolagstiftning fortsätter att lida av det stora antalet fall av försenat och felaktigt införlivande och bristfällig tillämpning av lagstiftningen i medlemsstaterna. Parlamentet noterar att den 31:a årsrapporten från kommissionen om EU-rättens tillämpning visar att den största kategorin överträdelseförfaranden under 2013 var de miljörelaterade. Parlamentet påminner om att kostnaden för att inte genomföra miljöpolitiken – inklusive kostnaderna för överträdelseförfaranden – är hög och uppskattas till ungefär 50 miljarder euro per år (COWI et al., 2011). Parlamentet betonar vidare att ett genomförande av miljöpolitiken skulle ge många samhällsekonomiska fördelar som inte alltid fångas upp av kostnads-nyttoanalyser.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0350.

Torsdagen den 10 september 2015

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vara strängare när det gäller tillämpningen av EU:s miljölagstiftning och att göra snabbare och effektiva utredningar av överträdelser i samband med miljöföreningar.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att skärpa åtgärderna mot försenat införlivande av miljödirektiv och att i större utsträckning använda sig av ekonomiska påföljder.
53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lämna ett nytt förslag om tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor och ett förslag om miljötillsyn, om möjligt utan att öka pappersexercisen och de administrativa kostnaderna.
54. Europaparlamentet understryker behovet att upprätthålla en hög miljöskyddsnivå, och varnar för att koppla den stora mängden överträdelser till ett behov att sänka ambitionsnivån i miljölagstiftningen.
55. Europaparlamentet uttrycker oro över att kommissionens kommunikationspolicy för programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit) överbetonar svårigheten att genomföra miljö- och hälsolagstiftningen. Parlamentet betonar att miljö-, livsmedelssäkerhets- och hälsostandarder inte får urholkas i samband med Refit-programmet. Parlamentet inser behovet av bättre lagstiftning och anser att förenklingen av regelverket bland annat bör ta tag i problem som uppstår under genomförandet. Parlamentet anser att Refit bör åstadkomma resultat för allmänhet och företag på det sätt som medför de minsta bördorna.
56. Europaparlamentet välkomnar den nya praxis enligt vilken kommissionen kan uppmana medlemsstaterna att i motiverade fall bifoga förklarande dokument när de underrättar kommissionen om sina införlivandeåtgärder. Dock upprepar parlamentet sin begäran om obligatoriska jämförelsetabeller över införlivandet av direktiv, som bör vara tillgängliga för allmänheten på alla EU-språk, och beklagar att Refit är resultatet av ett ensidigt beslut av kommissionen utan någon verklig social och parlamentarisk dialog.
57. Europaparlamentet påpekar att kommissionen med avseende på Refit måste underlätta dialogen om lagstiftningens ändamålsenlighet med allmänheten, medlemsstaterna, näringslivet och det civila samhället i stort för att se till att EU-lagstiftningens kvalitet och sociala aspekter värnas och att det ena idealet inte ges företräde framför det andra.
58. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-